

Indonesië door Jan van Delden

Het zal in de jaren tachtig van de vorige eeuw zijn geweest, dat ik begon met fietsen. Mijn actieve korfballoopbaan zat er zo'n beetje op en fietsen was een prima alternatief. Mijn eerste contact met Le Champion, zonder dat ik daarbij aan Le Champion dacht, was waarschijnlijk de Ronde van Noord-Holland.

Ik begon steeds vaker te fietsen en ook steeds langere afstanden. Dat leidde tenslotte tot Parijs-Roubaix met Le Champion. Die eerste Parijs-Roubaix was een verschrikking: de hele dag regen, modder en ellende. Daarna koos ik steeds meer voor tochten met Le Champion wat resulteerde in het behalen van het Klassiekerbrevet in 1991.

In 1992 kwam Le Champion voorgoed in mijn leven of beter gezegd in ons leven, want ook voor Wil was Le Champion daarna niet meer uit haar leven weg te denken. In dat jaar schreef ze mij stiekem in voor de beroemde Java-Bali fietstocht. Voor mij werd het een emotionele reis, een feest van herkenning: ik was na 40 jaar weer terug in mijn geboorteland.

Het jaar daarop werd ik gevraagd om een groep te begeleiden. Dat aanbod werd met beide handen aangegrepen en tot 1998 reisde ik ieder jaar met een groep fietsers naar Indonesië.

Ik vond dat ik iets voor Le Champion moest terugdoen en toen er in het bestuur een vacature kwam, meldde ik me aan en een jaar later was ik secretaris. Een leuke job in een geweldig bestuur onder leiding van Ruud van der Velde. Toen ik afzwaaide werd ik benoemd tot lid van verdienste, een titel waar ik nog steeds trots op ben.

In 2008 organiseerden we voor het eerst, als probeerseltje, de Wandelvierdaagse Bali. Het bleek geen eenmalig Le Champion evenement te worden, want in 2019 is het alweer de twaalfde keer, dat we met een groep wandelaars naar Bali gaan.

Zo zie je maar weer, hoe het leven van Wil en mij beïnvloed is door Le Champion, want dankzij Le Champion zijn we in de gelegenheid gesteld om heel veel mensen kennis te laten maken met dit prachtige land en te laten genieten van de vriendelijke mensen en al het

1998 - Sponsoractie Indonesische begeleiders fietstochten – Harry de Graaff en Arie Drost

Aanvankelijk was het de bedoeling alleen voor begeleiders Edwin, Teddy en Tom geld in te zamelen en op te sturen. Eerdere Indonesië-fietsers wilden dat grootser aanpakken. Alle oud-Indonesië fietsers werden aangeschreven. De opbrengst was geweldig. We besloten het opgehaalde geld zelf te brengen.

Dus op naar Indonesië met 21 enveloppen met inhoud. We wilden in Bandung halverwege ons tien-daagse bezoek een avond organiseren waarop het geld zou worden overhandigd. Een locatie was snel gevonden, maar voor het opsporen van eenieder was hulp nodig. Dus werd Yandi in het complot betrokken en met zijn hulp werden uiteindelijk 20 oud-begeleiders gevonden en uitgenodigd voor een maaltijd. De meesten vermoedden niets en waren blij verrast toen als alternatief 'toetje' de enveloppen werden uitgedeeld. Er was grote dankbaarheid voor het meer dan welkome bedrag.